

عنوان مقاله:

رویکرد ابن عربی در مواجهه با تقابل های معرفتی

محل انتشار:

پژوهشنامه فلسفه دین، دوره 17، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حامد راستایی - دانش آموخته دکتری فلسفه و کلام اسلامی. دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

قاسم کاکایی - استاد فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

تقابل های معرفتی در صورت پافشاری طرفین بر حقانیت خویش و باطل پنداشتن دیگر آراء و عقاید، غالباً به درگیری و نزاع ختم می شود و در صورت چشم پوشی یکی از آنها از عقیده خویش و پذیرفتن بی قیدوشرط دیگر عقاید، به حاکمیت و سلطه دیگران می انجامد. در این زمینه، ابن عربی راهکار سومی را برمی گزیند. او به رغم پایبندی به عقیده خود، به دیگر عقاید همچون فرصتی جهت تعالی و معرفت بیشتر می نگرد. در نظام فکری ابن عربی، هر موجودی به لحاظ هستی شناخت، مظهر اسم یا اسمائی از حق تعالی است و از حیث معرفت شناختی درک او از حق وابسته به میزان استعداد او در دریافت تجلیات الهی است. ابن عربی با گره زدن اختلاف آراء و عقاید به اختلاف استعدادها و تجلیات، ایده دست نیافتنی بودن تمام حقیقت را پذیرفته است و این ایده می تواند از مهم ترین مبانی او در نوع مواجهه با تقابل های معرفتی باشد.

کلمات کلیدی:

کلید واژه ها: ابن عربی، تقابل های معرفتی، دیگری، اسماء و صفات، تجلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1009339>

